

ಶಿಕ್ಷಣವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಣಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ರಾಜಕೀಯ ಆದ್ಯತೆಗಳು, ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊರುವ ಮನಸ್ಸು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹೂಡಿಕೆ ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೆಡೆಗಿನ ಗಮನ ನೀಡುವಿಕೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಆದ್ಯತೆ ಇನ್ನೇನಿರಲು ಸಾಧ್ಯ? ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೇ.

– ಹರ್ಷ್ ಮಂದರ್

ಅಂಚಿನಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದಿರುವ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೊರವಲಯದ ಮಕ್ಕಳು

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಕಂದಾಯ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ, ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ, ಬೆಂಗಳೂರು ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಪಶ್ಚಿಮ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆನೇಕಲ್‌ನಲ್ಲಿರುವ, ಸಿಲಿಕಾನ್ ಸಿಟಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗಿರುವ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಸಿಟಿಯು ಐಟಿ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದು ಭಾರತದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಮುಖ ಐಟಿ/ಐಟಿಇಎಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹಾಗೂ ಜೈವಿಕ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಉದ್ಯಾನವೊಂದರ ನೆಲೆಯಾಗಿದ್ದು ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ.

2011ರ ಜನಗಣತಿಯು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೆಲವು ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಒಳನೋಟಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅವು ಒಟ್ಟಾರೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಗುರಿಗಳ ಸಾಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಮುಂಬರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ನಾವು ಯಾವ ಶಿಕ್ಷಕರ ಜೊತೆಗೆ ನಿಕಟವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆಯೋ ಅವರು ಈ ನಾಲ್ಕು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಐನೂರಾ ಅರವತ್ತೆರಡು ಹಳ್ಳಿಗಳಿದ್ದಕ್ಕೂ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಹಾಗೂ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳೆರಡೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಗೂ ಮುಂಬರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ನಗರವಾಗುವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅರೆನಗರ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ (95.89 ಲಕ್ಷ) ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಭಾರತದ ಆರು ನೂರಾ ನಲವತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿರುವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯದಾಗಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳೆಡೆಗಿನ ನೋಟವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಮಧ್ಯಮ ಹಾಗೂ ಕೆಳ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಶೇ. 41 ಭಾಗವು ಅಂಚಿನ, ಆದರೆ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಕಾರ್ಮಿಕವಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೃಷಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಪಶುಸಂಗೋಪನೆಯಂತಹ ಗ್ರಾಮೀಣ ವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಮಿಕಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಶೇ. 79 ಭಾಗ ಪುರುಷರಿದ್ದು ಅವರು ಸಿದ್ಧ ಉಡುಪು, ಜವಳಿ ಉದ್ಯಮ, ರಾಸಾಯನಿಕ, ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಹಾಗೂ ಸೇವೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿಶತ ಜನರು ನೆರೆರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯದ ಉತ್ತರ ಭಾಗದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ವಲಸೆ ಬಂದಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಆನೇಕಲ್, ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ವದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಮಟ್ಟವು ಶೇ. 26ರಷ್ಟಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಜನರು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯೂ ಕೂಡ 2013-14ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಉಳಿದಿರುವುದನ್ನು (3996) ದಾಖಲಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ (18,393) ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಗತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ವಿವರಿಸುವುದಾದರೆ, ಬಹಳಷ್ಟು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರಿಬ್ಬರೂ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಮನೆಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ, ಪಾತ್ರೆ-ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯುವ ಹಾಗೂ ಒಡಹುಟ್ಟಿದ ಕಿರಿಯರನ್ನು ಸಂಭಾಳಿಸುವ ಹೊಣೆಯು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

2014-15ರ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಬೆಂಗಳೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೊಡತಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಐದು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಿದ ದಾಖಲಾತಿ ಅಭಿಯಾನದ ಒಳನೋಟಗಳು:

- ದಾಖಲಾತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವ, ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದಂತೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಂಚಿಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ಸಮುದಾಯದ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಗಂಭೀರ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಈ ಅಭಿಯಾನವು ಎದುರಿಗಿರಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ಜಂಟಿ ಪ್ರಯತ್ನವು ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಲಸಿಗ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲು ಹಾಗೂ ಇಂತಹುದೇ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನುಳ್ಳ, ಶಾಲೆಯಿಂದ ಗೈರುಹಾಜರಾಗಿ ದೂರವಿದ್ದ ಮೂವತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಶಾಲೆಗೆ ತಂದು ಸೇರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಯಿತು. ಶಾಲೆಗೆ ಅವರು ಬರದಿರಲು ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿದ್ದವು. ಅವರಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಅಭದ್ರತೆಯ ಭಾವನೆಯಿತ್ತು. ಅರೆಕಾಲಿಕ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದಾಗಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಗುಡಿಸಲುಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ವಸತಿ ಮತ್ತಿತರ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಕೊರತೆಯಿತ್ತು. ಬಹಳಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಬಹುಭಾಷಾ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಅವರ ಕಲಿಕೆಯ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕರ ವಿಶೇಷ ಕಾಳಜಿಯ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾರೆ ಬೆಂಬಲದ ಕೊರತೆ ಇತ್ತು. ನಾವು ಮನೆಮನೆಗೆ ತೆರಳಿ ಅಭಿಯಾನವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡೆವು. ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯದೊಂದಿಗೆ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದೆವು. ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವ ತರಹದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಿದೆವು.
- 'ಒಳ್ಳೆಯ' ಎಂಬ ಹಣೆಪಟ್ಟಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಅವರು ತೀವ್ರ ಉತ್ಸುಕರಾಗಿದ್ದರು. ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ನಿಧಿಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಪಾವತಿಸುವಂತೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅತಿಯಾದ ಒತ್ತಡವಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವರು ಅದನ್ನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಶಾಲೆಗಳು ಕಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿವೆ ಎಂಬ ಬಲವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು.

ಪೋಷಕರಿಂದ ದೊರೆತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು

ಅದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಅವರು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಪರಿಚಯಿಸಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲದೇ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ದೂರಿದರು. ಬದುಕಿನ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಹಾಗೂ ನಾಯಕತ್ವದ ಗುಣಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸುವಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇಂತಹ ದೂರು ಕೇಳಿಬರುತ್ತದೆ.

- ದಾಖಲಾತಿ ಹಾಗೂ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದರ ಕುರಿತಾಗಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ದತ್ತಾಂಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಈ ಹಳ್ಳಿಯ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಾದ ಪೋಷಕರ ಮಕ್ಕಳ ದಾಖಲೆಯು ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗುಳಿಯುವ, ಅಂಚೆಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ವಲಸಿಗ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮಕ್ಕಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿರುವ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ.
- ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಕ್ಕು ಕಾಯಿದೆಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಕುರಿತು ಏನೂ ಗೊತ್ತಿರದೇ ಇರುವುದು ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ ತೋರಿತು.
- ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎಂದರೆ, ಈ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಸ್‌ಡಿಎಮ್‌ಸಿಗಳು ಬಹುತೇಕ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದವು. ಅವಿವಿಧ ಹಾಗೂ ಒಡತನದ ಭಾವನೆಯ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಅವು ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರವೇ ಉಳಿದಿದ್ದವು. ಅದೇ ರೀತಿ, ಈ ಹಿಂದಿನ ದಾಖಲಾತಿ ಅಭಿಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸಮುದಾಯದೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಾಲೆಗಳೂ ವಿಫಲವಾಗಿದ್ದವು.
- ಬಡ ಮತ್ತು ಅನನುಕೂಲತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಕರೊಡನೆ ಯಂತೂ ಶಾಲೆಯ ಸಂಬಂಧವು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದು, ಇದು ಪೋಷಕರ ಸಕ್ರಿಯ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿತ್ತು.
- ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ದೂರದೂರದ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ದಿನನಿತ್ಯ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಡವಾಗಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತಲುಪುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿದ್ದವು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ತರಗತಿಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿನ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಬೋಧನಾ ವೇಳೆಯು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪೋಷಕರು ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಂಚಿನಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದಿರುವ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೊರವಲಯದ ಮಕ್ಕಳು

ತಲಸ್ತರದಿಂದ ದೊರೆತ ಈ ಮೇಲಿನ ಒಳನೋಟಗಳು ಶಾಲೆ ಹಾಗೂ ಭಾಗೀದಾರರಾದ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಎಸ್‌ಡಿಎಮ್‌ಸಿ, ಪೋಷಕರು, ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳು, ಸ್ಥಳೀಯ ಯುವಜನತೆ, ಅಂಗನವಾಡಿಗಳು, ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇನ್ನಿತರ ಇಲಾಖೆಗಳು, ಸ್ವಸಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳು ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನಡುವೆ ನಿಕಟ ಸಹಯೋಗದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿತೋರಿಸುತ್ತವೆ.

ಈ ವರ್ಷ ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಕರ ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರಣದ (ಪ್ರೊಫೈಲ್) ಮೂಲಕ ಅವರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಅರಿಯುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಅತ್ತಿಬೆಲೆ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳ ಆಯ್ದ ಕ್ಲಸ್ಟರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೈಗೊಂಡ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕ್ರಿಯೆಯು ಮೇಲಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ದೃಢಪಡಿಸಿತು. ಶೇ. 50ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಶಿಕ್ಷಕರು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ದೂರದಲ್ಲಿ ವಸತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಶಾಲೆ ತಲುಪಲು ಅವರು ದೀರ್ಘ ಅಂತರವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶೇ. 88ರಷ್ಟು ಅಗಾಧ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಒಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಇಬ್ಬರೇ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ, ಶೇ. 75ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಶಿಕ್ಷಕಿಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನೆ, ಕುಟುಂಬಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಅಂಶಗಳು ಅಲ್ಲಿನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯಪೂರ್ಣ ಕಲಿಕೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾದ ಸವಾಲುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಜೊತೆಗೆ, ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಅವರ ವೃತ್ತಿಪರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿದ್ದವು.

ಅದೇನೇ ಇದ್ದರೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅನನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ನೋಡಿದಾಗ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಅತ್ಯಂತ ವಂಚಿತ ವರ್ಗಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 'ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ'ಗಳು ದೊರೆಯಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಅತಿಮುಖ್ಯ. ಇದು ಕೇವಲ ಹಣ ನೀಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರಬಾರದು. ಕೆಲವು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು, 'ಗಿರಾಕಿಗಳು ಏನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೋ', 'ಯಾರು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತೆರುತ್ತಾರೋ' ಅವರಿಗಾಗಿಯೇ ತಾವು ಇರುವುದು ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಬಿದ್ದಿವೆ. ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಶೇ.80 ಮಕ್ಕಳು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾತಿ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದ ಶೇ. 40-50 ಮಕ್ಕಳು ಇದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಂಬರುವ ಕೆಲ ವರುಷಗಳು ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿವೆ. ಹೆಚ್ಚಿದ ಖರೀದಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ದಾರಿತಪ್ಪಿರುವ ಭೋಗಪರವಾದ ಗ್ರಾಹಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಖಾಸಗಿ

ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ದಾಖಲಾತಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ವೇಗವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ.

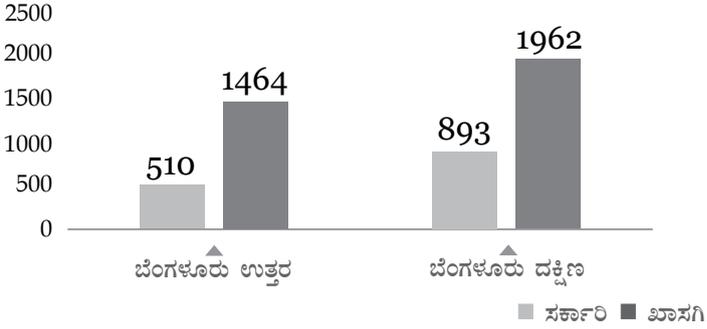
2013ರಲ್ಲಿ ಸೆಂಟರ್ ಆಫ್ ಈಕ್ಸಿಟಿ ಸ್ಟಡೀಸ್ ಹೊರತಂದ 'ಇಂಡಿಯಾ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಶನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್'ನ ಪ್ರಕಾರ:

'ಕಳೆದ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ, ದಲಿತ, ಬುಡಕಟ್ಟು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಮಕ್ಕಳ, ವಿಶೇಷ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಕ್ಷರತೆ, ಶಾಲಾ ದಾಖಲಾತಿ ಹಾಗೂ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಧನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸುಧಾರಿಸಿವೆ. ಆದರೂ ಈ ಪ್ರಗತಿಯು ಒಟ್ಟಾರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ಇದೆ. ಇವರಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾತಿ ಪಡೆಯುವ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಕ್ಕಳು ವಂಚಿತ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಕಳಂಕಿತ ಮತ-ಧರ್ಮ, ಪಂಥಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದು ಅಥವಾ ವಿಶೇಷ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದು ತರಗತಿ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮೂದಲಿಕೆ, ಅನಾದರಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಬಳಲುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ನಾವು ವಿಫಲರಾದ ಅದೆಷ್ಟೋ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾದುದಾಗಿದೆ... ನಮ್ಮ ತರಗತಿ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮತ್ವ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯತೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದಾಗಷ್ಟೇ ಅಸಮ ಭಾರತವು ಬದಲಾಗುವುದು.'

ಆದ್ದರಿಂದ, ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪೋಷಕರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಮರುಸ್ಥಾಪಿಸಲು ನಗರದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಧನಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ ಪುಸ್ತಕ, 'ಲುಕಿಂಗ್ ಅವೇ'ದಲ್ಲಿ (ಸ್ಪೀಕಿಂಗ್ ಟೈಗರ್‌ನಿಂದ 2015ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿತ), ಹರ್ಷ್ ಮಂದರ್ ಅವರು ಸೂಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಅವಲೋಕಿಸಿದ ಹಾಗೆ, "ಇದೆಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಣ ಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ರಾಜಕೀಯ ಆದ್ಯತೆಗಳು, ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊರುವ ಮನಸ್ಸು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಹೇಗಬೇಕಿದೆ, ಧ್ವನಿಯೆತ್ತಬೇಕಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹೂಡಿಕೆ ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೆಡೆಗಿನ ಗಮನ ನೀಡುವಿಕೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಆದ್ಯತೆ ಇನ್ನೇನಿರಲು ಸಾಧ್ಯ? ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೇ."

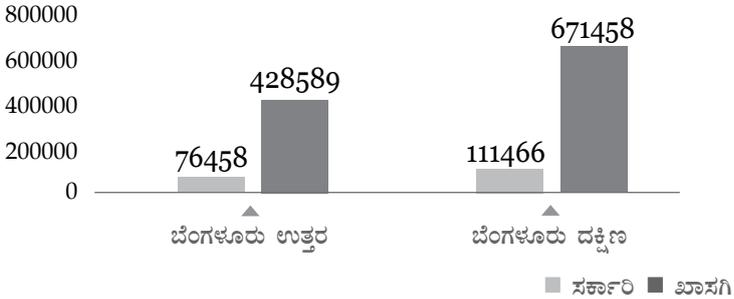
ಅಂಚಿನಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದಿರುವ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೊರವಲಯದ ಮಕ್ಕಳು

ಶಾಲೆಗಳ ಪ್ರಮಾಣ



ಆಕರ: Elementary Education in India - District Report Cards 2016-17, Vol.: 1, Published by the National Institute of Educational Planning and Administration, New Delhi

ದಾಖಲಾತಿ ಪ್ರಮಾಣ



ಆಕರ: Elementary Education in India - District Report Cards 2016-17, Vol.: 1, Published by the National Institute of Educational Planning and Administration, New Delhi

ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರದ ಒಟ್ಟು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ. 25ರಷ್ಟು ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ. 31ರಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ದಾಖಲಾತಿ ಪ್ರಮಾಣವು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಶೇ. 15ರಷ್ಟು ಹಾಗೂ ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಶೇ. 14ರಷ್ಟು ಇರುವುದು, ಅತ್ಯಂತ ಅವಕಾಶವಂಚಿತ ಕುಟುಂಬಗಳ ಈ ಮಕ್ಕಳು ಗುಣಾತ್ಮಕ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗದಂತೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವ ಜರೂರಿಂದೆ.